

W poczuciu dobrze spełnionego obowiązku obchodziliśmy nasze święto



Minister Lipid Tadeusz Skwirzyński w towarzystwie wojewody zielonogórskiego Jana Lembasa i sekretarza KW PZPR w Zielonej Górze, Ryszarda Fabuśa — oprowadzani przez gospodarzy — zwiedzają zakład.

Zaloga KZP obchodziła radośnie święto związane z dorocznym „Dniem Chemika”. Dzień ten był tym bardziej radosny, że obchodzono go w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku. Wyrwała, wydajna praca zalogi wyrażająca się w dodatkowej produkcji w czynach społecznych na rzecz zakładu i środowiska została wysoko oceniona przez władze partyjne, państwowe i związkowe.

Wrazem tej wysokiej oceny jest przyznanie zaloge Sztafety Przechodniego Prezesa Rady Ministrów i CRZZ.

Wśród uczestników dorocznej akademii kustrzyńskich papierników m. in. byli obecni: Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, członek Naczelnego Komitetu ZSL tow. Tadeusz Skwirzyński poseł na Sejm PRL tow. Jerzy Kubalewski, członek Zarządu KW PZPR w Zielonej Górze, wojewoda zielonogórski tow. Jan Lembas, sekretarz KW PZPR tow. Ryszard Fabuś, sekretarz ZG ZZCh tow. Włodzimierz Stawiński, nacelnik powiatu gorzowskiego tow. Rajmund Pietraszkiewicz, sekretarz KM PZPR w Gorzowie tow. Alicja Jadka, sekretarz ZPP w Łodzi tow. Tadeusz Górny. Minister przekazał Sztafeter, przedstawiciele

władz wręczyli najlepszym pracownikom odznaczenia państwowe, regionalne, związkowe i zakładowe.

Odnaczenia otrzymali: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski: Henryk Wajnert, Feliks Zarodkiewicz. Złoty Krzyż Zasługi: Bronisław Tyślewicz, Władysław Surwięc, Roman Toboła.

Srebrny Krzyż Zasługi: Jan Anzrejewski, Marian Godlewski, Hieronim Mańki, Kazimierz Wojtasia.

Honorowa odznaka „za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego”: Edward Blaucał, Zofia Kolińska, Zofia Krzyżanowska, Piotr Nikonow, Władysław Nitka, Michał Paszkowski, Bruno Roszczyk, Irena Szalmancha, Włodzimierz Sobiecki, Andrzej Włodarczyk.

Złota Honorowa Odznaka ZZCh: Marian Godlewski, Józef Helowiek, Kazimierz Jaszcz, Ludwik Szukla.

Srebrna Honorowa Odznaka ZZCh: Kazimierz Bernach, Franciszek Gardziejewicz, Józef Góral, Julian Mazur, Elżbieta Miszczyk, Aleksander Moczulski, Piotr Raff, Stanisław Rukat, Stanisław Wiankowski.

Odnaczenia „Zasłużony dla KZP”: Tadeusz Górny, Michał Hajdasz,

Florian Kamierniarz, Stefan Bariski, Stanisław Ciecierski, Jan Dwo rakowski, Edward Frackowiak, Kazimierz Jaszcz, Adam Karaskie wicz, Stanisław Krupski, Zofia Knapońska, Aleksander Markiewicz, Henryk Musiał, Helena Nałalek, Tadeusz Stepien, Robert Wolkowski, Stanisław Wiankowski, Henryk Załona.

Dyplomy i nagrody Za 35 lat pracy zawodowej: Aleksander Bor ziwski, Jan Kasperowicz.

Za 25 lat pracy zawodowej: Franciszek Bebenek, Mieczysław Bukowski, Kazimierz Dankowski, Jan Dudziak, Antoni Duda, Jan Dworakowski, Zdzisław Krynicki, Stefan Kruk, Piotr Muzyka, Leon Machowiak, Eugeniusz Oleczak, Jan Przesmycki, Leszek Pikułk, Kazimierz Piechowiak, Stanisław Sobiecka, Karol Śmiałek.

Zaloga obchodziła dwa występy artystów z Warszawy i podziwiała wieczorny pokaz ogni sztucznych.

Sztafeter to wielki zaszczyt i bodziec do dalszej wytrwałej pracy. Jak do jego zdobycia doszło prośbę, czytań, w pomieszczeniach w tym numerze materiałów.

W. Z.

Celuloza



ORGAN SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO KOSTRZYŃSKICH ZAKŁADÓW PAPIERNICZYCH

Rok IV, II (48)

KOSTRZYŃ, 22-30 VI, 1974 R.

Cena 50 gr

Trud uwieńczony sukcesem Uroczyste otwarcie sali sportowo-widowiskowej

Otwarcie tego obiektu było najważniejszym akcentem obchodów XXX-lecia PRL w Kustrzyńskim Zespole Zakładowych. Był to również istotny etap w realizacji uchwały VI Zjazdu Partii. Obiekt ten stanowi ważny krok naprzód w doskonaleniu bazy dydaktycznej szkoły i przyczyni się w znacznym stopniu do usprawnienia jej działalności. Budowa sali i obiektów towarzyszących była jednocześnie szkołą myślenia i solidnej pracy dla wszystkich uczniów szkoły oraz społeczeństwa miasta. Zdali oni ten trudny egzamin pomysłami i mogą być z tego dumni. Przeciwnia walegi i uroczystego otwarcia sali dokonał dyr. KZP inż. Eugeniusz Oleczak. Na uroczystość oprócz młodzieży i rodziców, m. in. przybyli: sekretarz KW PZPR tow. Ryszard Fabuś, wojewoda zielonogórski tow. Jan Lembas, poseł na Sejm PRL tow. Jerzy Kubalewski, zast. kier. Wydz. Propagandy Oświaty i Kultury KW PZPR tow. Wiesław Pala, sekretarz KM PZPR w Gorzowie tow. Alicja Jadka, kurator Okręgu Szkolnego w Zielonej Górze — Zbyszko Pivowski, dyr. ZPP w Łodzi — Tadeusz Górny.

W czasie akademii wręczono odznaczenia, nagrody i dyplomy. Minister Szkolnictwa, Oświaty i Wychowania przyznał dyr. ZSZ mgr Michałowi Hajdaszowi nagrodę państwową I stopnia. Nagrodę państwową II stopnia przyznał Jerzemu Sankowi — nagrody państwowe II stopnia. Nagrody będą wręczone osobiste, poinformował o tym sekretarz Zbyszko Pivowski.

Nagrody Kuratorium otrzymał nauczyciel: Zygmunt Gądzik, Elżbieta Waszak, Rajmund Góral, Stanisław Szumczyk, oraz pracownicy administracji: Cecylia Kolodziejczyk, Irena Klaviska, Marianna Bernat, Bożena Bocz, Janina Atlas, Zofia Urbaska, Stanisław Kidyba, Hanna Nawrocka, Józefa Papernik.

BP FJN w Gorzowie przyznał dyplomy: Henrykowi Linkiewiczowi, Wacławowi Ratajowi, Ka-

zimirzowi Matusiakowi, Leonowi Machowiakowi, Józefowi Rupińskowi, Stefanowi Litwińcowi, Janowi Dybce, Marianowi Kulczykiemu, Wincentemu Hubskiemu, Romanowi Kolodziejczykowi, Bolesławowi Walecie, Edwardowi Szydko, Pawłowi Szankle i Franciszkowi Zarzykiemu. Społeczny Komitet Budowy Sali przyznał dyplomy uznania: Halinie Baran i Jerzemu Baranowi, Ryszardowi Blaucałowi, Franciszkowi Bobrowicz i Marianowi Bobrowicz, Jęnie Borek, Cellnie Dudzie, Zofii Duliban, Alinie Hajdasz, Stefanii Humińskiej, Teresie Jarekcie, Ewie Kamińskiej, Krystynie Kolińskiej, Ludwikowi Kozłowskiemu, Mieczysławowi Mendryk, Teresie Mysionie, Marii Otto, Dorocie Pawlarczyk, Elżbiecie Radwan, Helenie Romaszko, Annie Stepien, Janowi Szynkarczukowi, Jerzemu Trepczykowski, Teresie Walencie.

Społeczny Komitet Budowy przyznał również dyplomy młodzieży: Zbigniewowi Antoszk, Kazimirzowi Baranowi, Wojciechowi Bogackiemu, Zdzisławowi Hodara, Ryszardowi Glanc, Edwardowi Grabowskiemu, Annie Hansz, Eugeniuszowi Hendlik, Władysławowi Iwaszko, Jerzemu Jasińskiemu, Romanowi Jędrzejewi, Zenonowi Jaber, Tadeuszowi Mańkiemu, Jerzemu Melcher, Józefowi Niemysłowi, Elżbiecie Oryczek, Markowi Orpłowi, Leszłowi Oustwanemu, Janowi Piaseckiemu, Marianowi Rokoszyńskiemu, Januszowi Sawarzewowi, Adamowi Stanczku, Andrzejowi Swiderskiemu, Czesławowi Symonowicz, Dorocie Prusowskiej, Władysławowi Tworek, Elżbiecie Witklic.

Społeczny Komitet za udział w czynnie przyznał również dyplomy okolicznościowe dla poszczególnych obywateli i instytucji. Uroczyste otwarcie sali zakończyła się częścią artystyczną, w której wystąpił członkowie szkolnych zespołów artystycznych.

W. Z.

Konferencja Samorządu Robotniczego

Na cztery dni przed branżowym świętem — Dniem Chemika, które w Kustrzynie obchodziliśmy 1 czerwca br., odbyła się uroczysta Konferencja Samorządu Robotniczego, poszerzona o zaproszonych gości.

Uczestników konferencji zapoznano ze stanem przygotowania przedsiębiorstwa do przewidzianej od 1 lipca br. regulacji placu poinformowano o zdobyciu Sztafeter Przechodniego Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz przypomniano o wynikach przedsiębiorstwa za 1973 r., które to wyniki przyczyniły się do tego sukcesu.

Dyskusja potoczyła się w dwóch kierunkach: Omawiano zamierzenia techniczno-organizacyjne zakładu na br. oraz sprawy podnoszenia poziomu dyscypliny pracy. Zatwierdzono też kandydatury do tytułu Zasłużony Pracownik KZP oraz podział nagród.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi na KSR materiałami, oraz na podstawie wniosków z dyskusji, przyjęto następującą uchwałę:

- KSR wysoko oceniła sprawne zarządzanie Kierownictwa Zakładu, pełne zaangażowanie całej zalogi w wykonanie zadań planowych i ponadplanowych oraz przedsięwzięcia w zakresie stałej poprawy warunków socjalno-bytowych zalogi, które w konsekwencji doprowadziły do zajęcia I miejsca we współzawodnictwie międzyzakładowym w branży i rezerole i zdobycia Sztafeter Przechodniego Prezesa RM i Przewodniczącego CRZZ.
- KSR akceptuje zaproponowany podział wśród członków zarządu przyznanej nagrody za zdobycie I miejsca we współzawodnictwie międzyzakładowym.
- KSR akceptuje program uroczystości związanych z Dniem Chemika oraz przekazaniem Sztafeter Przechodniego zaloge KZP KSR zatwierdziła listę osób przedstawionych do odznaczeń państwowych.
- Działając w oparciu o ustawę sejmowa w sprawie nowych zasad tworzenia i podziału funduszu nagród, zmienia treść § 3 p.n. „Regulamin Zakładowej Odznaki Zasłużonego Pracownika KZP” nadając mu nowe brzmienie: „Jednorazowa nagroda w wysokości 1.000 zł wrodo na równocześnie z odznaką”.
- Akceptuje się nowy schemat organizacyjny KZP.
- Przyjmuje się do realizacji program przedsięwzięć organizacyjnych, technicznych w zakresie podnoszenia wydajności pracy, użycie pełnioty o uwasi wynikające z dyskusji — szczególnie dotyczy ce wzmożenia dyscypliny pracy i racjonalnego rozmieszczenia silw roboczej, dalszej mechanizacji i wzbudzenia

W. Z.



W Ośrodku Rekreacji Wypoczynku (zdjęcie drugie z lewej).

Dyskusja na temat budownictwa, oświetlenia o domkach jednorodzinnych, bożycie można dyskutować skoro się akurat odłada nasze oświadczenie. Papierników, (zdjęcie II z lewej).

Prezentacja prac inżynierów z przedmiotu: wyniki pracownikom detektorskiej Terze Karaskiewicz, (zdjęcie obok).

Foto. J. Szalibera

Czerwcowe spotkanie załogi

Sztandar Przechodni otrzymaliśmy za dobrą pracę

(Wystąpienie dyrektora naczelnego KZP E. Olczaka)

Doroczne, czerwcowe spotkania załogi stanowią już 10-letnią tradycję. W 1964 roku Uchwałą Rządu zostaje ustanowiony „Dzień Chemika”...

Uroczystość naszą traktujemy jako okazję do podsumowania naszej dotychczasowej pracy, do ekspozycji osiągnięć, oraz do ukazania czekających nas zadań...

Towarzysze!

Kostrzyn, to jedna z wizytówek Polski na jej zachodniej rubieży. Z okien wyższych pięter budynków rozciąga się rozległy widok po drugiej stronie granicy...

Rozbudowana przez hitlerowców twierdza z systemem potrójnych strzeliw, z czołgami, z czołgami, z czołgami...

Na starym forcie przy Odrze leżą Ci, którzy miastu przynieśli wolność z zapoczątkowali nowy rozdział w jego dziejach...

W XXX-lecie Polski Ludowej przypomniamy tamte dni po to, aby lepiej zrozumieć ogrom naszego dorobku. Dla wielu młodych jest rzeczą zaskakującą i trudną do uwierzenia, że w owe pierwsze lata decyza o osiedleniu w Kostrzynie już zakreślała na bohaterstwo, a było nim na pewno — utrzymanie i ciężka praca nad odbudową...

Pionierzy, przeważnie kolejarze wspominają jak bardzo cieszyła ich każda oznaka nowego życia...

Metr po metrze usuwano gruzy, burzono sterzające kikuty domów...

W cięskim trudzie powstawał dzisiejszy Kostrzyn, 18 lipca 1951 roku jest datą przełomową w XXX-letniej historii Polskiego Kostrzyna. W tym bowiem dniu nieodwołalnie Pamięć Minister Przemysłu Chemicznego Rumiński podjął decyzję o utworzeniu w Kostrzynie przedsiębiorstwa państwowego papieru fabryki Kostrzyńska Fabryka Celulozy i Papieru Zakład w Budowie.

Rozpoczął się nowy, jakże bogaty w osiągnięcia rozdział w życiu miasta, którego rozwój jest i będzie nierozdzielnie związany z rozwojem Zakładu. Rozpoczął się lata odbudowy i budowy fabryki...

Data ta zapoczątkowała triumfalny marsz do przodu naszego zakładu i jej dzieł. Załogi. W roku 1963 załoga święci swój wielki sukces. Fabryka osiągnęła ofertową zdolność produkcyjną, daliśmy państwu 50 tys. ton celulozy. W uznaniu zasług załoga otrzymała po pięciolatniej wytwórczej pracy Sztandar Przechodni Prezesa Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych...

I znów obryzaliśmy wysiłkiem rąk i mózgow robotników, techników i inżynierów, owianiamy romantyzmem wielkiej budowy wykujemy dzisiejsze dzieło Kostrzyna. Inna jest tylko sceneria — już nie kilof i nie łopata towarzyszą ludzkiej pracy...

ki. Trwa walka z czasem. Każdy dzień przyśpieszenia budowy ma dla kraju olbrzymie znaczenie. Coraz więcej potrzebujemy książek, zeszytów gazet i czasopism. W roku 1966, w dziesięć lat po uruchomieniu celulozowni wchodzi do produkcji pierwsza maszyna papiernicza, w roku 1970 — druga. W roku 1971 papiernia osiągnęła ofertową zdolność produkcyjną o 3 miesiące wcześniej niż zakładał plan...

Rok 1973 był dla zakładu rokiem pomysłowym, daliśmy dla państwa więcej niż zakład plan. — celulozy białej — 1.476 ton, — papierów — 4.045 ton. Uzyskaliśmy wyższą sprzedaż niż planowano: — w cenach porównywalnych o 75.400 tys. zł. — w cenach zbytu o 47.878 tys. zł.

Wyeportowaliśmy wyrobów wartości 469 tys. złotych dewizowych. Obniżyliśmy koszty wytwarzania o 12.300 tys. złotych.

Wykonaliśmy wszystkie nasze zadania gospodarcze wynikające z zadań planowych i przyjętej produkcji dodatkowej do „Banku 30 miliardów”. Zadania te wykonał przy zmniejszonym zatrudnieniu o 170 osób.

Wyniki tegoroczne są równie optymistyczne. Pomyślnie rozwija się nasze przedsiębiorstwo. Wartość produkcji przetworstwa osiąga już ponad 150 mln złotych. W przetwórstwie, poprzez dalsze uszlachetnianie naszych papierów następuje najwyższy przyrost wartości, estetyki i użyteczności naszych wyrobów...

Obok estetycznych urządzeń socjalno-sanitarnych posiadaliśmy urządzenia, które urządziły elementarnymi zasadami higieny i estetyki.

Odczuwaliśmy na terenie zakładu brak stołówek i jadalni oddziałowych. Mimo, że Kostrzyn otoczony jest wodą, to jednak nie mieliśmy kąpieliśka, ani miejsca na godziwy wypoczynek.

To, iż dzisiaj stwierdzamy z dużą satysfakcją, że stworzyliśmy pełne warunki kulturnego spożycia żywności w postaci stołówki, że posiadamy piękne, nowoczesną stołownię, że rozwialiśmy pomyślnie problem zaopatrzenia załogi w napoje chłodzące na stanowisku pracy, że posiadamy pełne warunki kulturalnego wypoczynku i rekreacji...

Wielkim katalizatorem oblicze dnia dzisiejszego, stanowiąca motoryczna siła napędu organizacyjnego i technicznego w przedsiębiorstwie. Długa jest lista naszych osiągnięć, ale załoga nie powiedziała ostatniego słowa. Życie toczy się naprzód. Dobrze rozwiązana dzisiejsze zadania, jutro są już dostateczne, pojawiają się zadania, które nie są dostatecznymi. Świadomość tego stanowi jeden z fundamentalnych czynników naszych osiągnięć gospodarczych i socjalnych, a zarazem gwarancję dalszej poprawy naszego gospodarowania.

Nasze wyniki gospodarcze i socjalne, wydają i w pełni zaangażowaną pracę wysoko ocenili nasze Władze Państwowe i Partyjne.

Po raz trzeci zdobyliśmy w szlachetnej rywalizacji z wszystkimi przedsiębiorstwami resortu Sztandar Przechodni Prezesa Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych.

To szczególne wyróżnienie jest pochwałą ludzi dobrej roboty, wyrazem uznania i szacunku dla ludzkiego trudu i włożonego wysiłku w rozwój gospodarczy zakładu, miastu...

(Ciąg dalszy na str. 4)

MINISTER LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

256/74

Towarzysze inż. Eugeniusz Olczak Dyrektor Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych w Kostrzynie

W związku z uzyskaniem przez Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze najlepszych wyników, w skali resortu, w zakresie wzorowej dyscypliny,ładu, porządku, czystości i estetyki w zakładzie, najlepszych metod organizacji pracy i osiągnięć w zaspokajaniu potrzeb socjalno-bytowych załogi w roku 1973 — przyznaje się szanowanemu dyrektorowi Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych w Kostrzynie, w trybie zarządzenia Nr 54 Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 3 lipca 1973r. w sprawie zasad i trybu gospodarowania specjalnym funduszem nagród w resorcie leśnictwa i przemysłu drzewnego, nagrodę specjalną w kwocie 300,0 tys. zł.

MINISTER inż. Eugeniusz Olczak Dyrektor Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych w Kostrzynie

T. Olczak, „Dni Kultury, Ciepłoty, Kiszki i Prasy” w imieniu Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych i Urzędu Wojewódzkiego w Zielonej Górze...

W roku XXX-lecie Państwa Rzeczypospolitej Ludowej inauguracja „Dni Kultury, Ciepłoty, Kiszki i Prasy” dedykowana jest obywatelom wielkiego przemysłu, dorobkowi kulturalnemu zakładów przemysłowych, iedeniom robotniczym, emigracji emerytalnej, wielkim kadetom i kadetom państwowym w XXX-lecie.

Organizacja Wzrogu Zakładu w dziedzinie upowszechniania kultury są uszanowaniem przez Organizację Partyjną Radę Zakładową i Dywizję upowszechniania wybitnie ekonomicznych, uszanowania i kulturalnych załogi.

Wzrostem przekonania, że Zakład Wasz a dalszym ciągu będzie pełnił funkcję socjalistycznego mecenasa kultury wspierając inicjatywę kulturalną działaczy Waszego Zakładu i miasta, przyznawanie się w ten sposób do uszanowania i kulturalnego obywatelstwa.

W imieniu Dyrektora Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych inż. Eugeniusz Olczak

W imieniu Dyrektora Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych inż. Eugeniusz Olczak

W imieniu Dyrektora Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych inż. Eugeniusz Olczak

W imieniu Dyrektora Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych inż. Eugeniusz Olczak

W imieniu Dyrektora Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych inż. Eugeniusz Olczak

W imieniu Dyrektora Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych inż. Eugeniusz Olczak

W imieniu Dyrektora Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych inż. Eugeniusz Olczak

W imieniu Dyrektora Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych inż. Eugeniusz Olczak

Listy do redakcji

Przepracowałem w Rebal 14 lat, i wiem, że na starzej Rebalni problem usuwania kory był rozwiązany — stanowisko pracy sprzątało się o wiele łatwiej i prędzej. Obecnie w nowej Rebalni, niesłusznie, usuwanie kory od 3 lat jest problemem.

Na zmianie trzeba usunąć około 5 przeczep kory, a służy do tego tylko łopata i taszka.

W tej sprawie zwracam się do osób kompetentnych i podsuwam im kilka możliwości do przyjęcia propozycji, ale wszystkie pozostają bez echa. Może... gdyby tak kilka dni z zędu posuwał kory łopatom...

Rozwiązano problem odzienia w Koldwin, moim zdaniem o wiele trudniejszy, dlaczego nie rozwiązać problemu usuwania kory spod transporterów rozładawczych żerdzi?

Można było to zrobić naprawdę niewielkim kosztem, a ile by to ułożyło w pracy. Zamiast przez 2 godziny sprzątać kory (aby zdjąć dla zmiennika czyste stanowisko pracy) można by zabrać kilka metrów drewna więcej.

Myszę, że Redakcja zwróci się do zainteresowanych i przedstawi im problem który przesyłacie nam od 3 lat.

Z poważaniem: JAN NIEDZIELSKI

Od Redakcji:

Publikujemy Pana list własnie z nadzieją, że ktoś kompetentny zainteresuje się sprawą w nim poruszoną. I nie tylko tą sprawą. Mamy jeszcze trzy podobne sprawy z Działu Przygotowania Drewna, w którym Pan pracuje.

Chodzi o przedzielenie wszystkich dmuchaw wyrzucających żrębkę na hałde, nie podnosząc ich o ciążnikowy podkład — który jest bardzo istotnie potrzebny, i o spowodowanie, żeby dostawy żerdzi układały się w wagonach prawidłowo.

Byłoby jakiegoś rodzaju żerdzi w wagonach, powodujące perturbacje w procesie ich rozładawiania.

Kolo Naukowe Papierników przy Instytucie Papiernictwa i Maszyn Papierniczych Politechniki Łódzkiej

Dyr. Naczelny KZP inż. Eugeniusz Olczak

Zarząd Studenckiego Kola Naukowego Papierników serdecznie dziękuje za umożliwienie zorganizowania wycieczki do Waszych Zakładów. Dzekujemy za miłe przyjęcie nas i umożliwienie nam zwiedzenia Zakładów.

Wycieczka pozwoliła nam zapoznać się z nowoczesnymi urządzeniami celulozowo-papierniczymi i pozyskała nasze dotychczasowe wiadomości w tej dziedzinie. Jeszcze raz uprzejmie dziękujemy. Wycieczka na długo pozostanie w naszej pamięci.

Za Zarząd Kola K. JABŁOŃSKA

Mówi przedstawiciel Kaletanskich Zakładów Papierniczych

Sztandar, który przed chwilą został Wam wręczony, dziewczynie ambitnie przed Wami załoga Kaletanskich Zakładów Celulozowo-Papierniczych. Chcemy pochwalić się, że załoga ta dzieliła ten symbol szlachetnego, stanowiąca motoryczną siłę napędu organizacyjnego i technicznego w przedsiębiorstwie.

Długa jest lista naszych osiągnięć, ale załoga nie powiedziała ostatniego słowa. Życie toczy się naprzód. Dobrze rozwiązana dzisiejsze zadania, jutro są już dostateczne, pojawiają się zadania, które nie są dostatecznymi. Świadomość tego stanowi jeden z fundamentalnych czynników naszych osiągnięć gospodarczych i socjalnych, a zarazem gwarancję dalszej poprawy naszego gospodarowania.

Nasze wyniki gospodarcze i socjalne, wydają i w pełni zaangażowaną pracę wysoko ocenili nasze Władze Państwowe i Partyjne.

jak pomóc pracującej kobiecie? Nie oceniać pod względem płci

Czy o nieobecności kobiet na szczeblach kierowniczych decyduje niechęć i brak ambicji z ich strony do wybijania się ponad status zwykłego pracownika, czy też mężczyźni stawiają tamę przed konkurencją kobiet?

Obydwie przyczyny występują jednocześnie. Kobiety nie mają w całej swojej masie warunków do obejmowania odpowiedzialnych stanowisk. Nie pozwalają im na to ich podwójne obowiązki, wymagające cisłych i stałych powizań z domem i rodziną, brak możliwości połączenia obowiązków osobistych ze stanowiskami kierowniczymi, poza tym wykazują mniejsze zasoby odwagi w podejmowaniu decyzji ryzyka z tym związanego.

Niemniej jest wiele kobiet, które posiadają zarówno życiowe, jak i właściwe predyspozycje do kierowania, a jednak nie osiągają sukcesów. W tych właśnie przypadkach działają najczęściej nawyki myślowe narosłe od wieków, które robią kobiety w społeczeństwie umiejscowiały raczej z dala od spraw publicznych. Kobiety mają znacznie bardziej utrudniony start — zwłaszcza jeżeli — nie sąsiadujące — kształcą się w kierunkach wybitnie męskich. Zdecydowana większość kobiet nie „poluje” wcale na stanowiska kierownicze. Nie czują się na siłach, nie mają warunków, pozostawiają robienie kariery życiowej swoim mężom...

Trzeba jeszcze sporo czasu, aby przyśpieszyć kobietom do określonych zadań nie była oceniana w większości przypadków wyłącznie pod kątem płci.

NASZ WIELKI DZIEŃ



Prezydium akademii

Minister LIPID Tadeusz Skwirzyński w towarzystwie sekret. ZG ZZCh Włodzimierza wrecza dyr. KZP inż. Eugeniuszowi Olczakowi Dyplom Uznania i decyzje o przyznaniu zakładowi Szandaru Przechodniego Prezesa Rady Ministrów i CRZZ.



Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymuje Feliks Zarodkiewicz.



Dekoracja Złotym Krzyżem Zasługi Włodzimierza Surowca



Piotr Nikonow przyjmuje odznakę „Za zasługi w Rozwoju woj. zielonogórskiego”.



Honorowa odznaka „Zasłużony dla KZP” dla dyr. ZSZ w Kostrzynie łow. Michała Hajdaza



Dyplomem uznania za 30 lat pracy zawodowej nagrodzono Aleksandra Borcińskiego



Dyplomem uznania za 30 lat pracy zawodowej – Zdzisława Krynickiego



Moment wręczenia Szandaru

Szandar z rąk Ministra przejął delegacja KZP



Na estradzie Rena Rolska.



Krystyna Sienkiewicz



Piotr Szczepanik



Goście z zainteresowaniem obejrżeli część artystyczną



Wśród wielu gratulujących, przedszkolacy i przybliki przedstawiciele Wojska Polskiego.



Kwiaty i podziękowania dla artystów Estrady Warszawskiej: Annosze Kossakowskiej, Barbary Krafowie, Elżbiecie Romanowskiej, Jadwidze Wejman, Janinie Janakowskiej, Krystynie Sienkiewicz, Lidii Wysockiej, Renie Rolskiej, Zofii Czerwikskiej i Cezaremu Jankiemu, Jerzemu Michotkowi, Wiesławi Głuskiemu, Stefanowi Witasowi, Elżbiecie Szramkowi, Fernu Lisowskiemu, konferansjerowi Stanisławi Niewinowskiemu oraz członkom zespołu muzycznego.

Foto: Jerzy Szalbierz i Roman Jędrzej

(Ciąg dalszy ze str. 2)

sta, regionu i państwa. Tym cenniejsze jest dla nas to wyróżnienie gdyż zostało uzyskane w 15 roku działalności gospodarczej zakładu. Jest ono najwyższym uznaniem dla załogi i jej dorobku w tym okresie.

Nowe 15-lecie rozpoczynamy w XXX rocznicę powstania Polski Ludowej w rocznicę jubileuszu naszej Ojczyzny.

Posiadamy pełne warunki techniczne i organizacyjne, zaangażowaną i gotową do podjęcia każdego wysiłku załogę, ambitną kadre inżyniersko-techniczną, aby osiągnięcia roku bieżącego były lepsze niż w roku ubiegłym. Będzie to dar najwyższy złożony Ojczyźnie na jej XXX-letni jubileusz.

Warunkami koniecznymi i niezbędny mi pomyślnie realizacji naszych ambitnych za miereń jest:

- Stały wzrost wydajności maszyn papierniczych (o 3,5 tys. ton papieru rocznie).
- Systematyczne podnoszenie wartości użytkowych wyrobów, ich jakości i walorów estetycznych oraz wzbogacanie asortymentu szczególnie artykułów rynkowych.
- Oszczędne i racjonalne gospodarowanie surowcami i materiałami.
- Systematyczne doskonalenie struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa, poczynając od stanowiska roboczego, poprzez poszczególne zespoły i brygady do wzaajemnych powiązań poszczególnych planów zabezpieczających współdziałanie załogi w realizacji celów przedsiębiorstwa.
- Systematyczna poprawa gospodarki czynnikami ludzkimi.
- Popieranie wszelkich twórczych inicjatyw, działanie w kierunku wyzwalania rezerw tkwiących w postawach ludzkich oraz tworzenie warunków dla dobrej roboty.
- Rozszerzanie produkcji eksportowej.
- Kontynuowanie i uściślanie kierunków rozwoju Kostrzyna II.
- Systematyczna poprawa warunków pracy i bytu załogi poprzez:
 - eliminowanie prac ciężkich i uciążliwych,
 - klimatyzację i wentylację pomieszczeń,
 - zastosowanie w halach produkcyjnych i pomieszczeniach socjalno-santarnych właściwej kolorystyki,
 - systematyczne podnoszenie na wyższy poziom kultury mielskiej pracy i otoczenia, oraz kultury technicznej i technologicznej.

O pomyślnie realizacji każdego przedsięwzięcia decyduje człowiek. Calej załogę, a szczególnie ludziom dobrej roboty składamy dzisiaj hołd i wyrażamy uznania tym, którzy włożyli cały swój zasób wiedzy i umiejętności w tworzenie sukcesu zakładu. Wierzymy w ofiarność naszej załogi jej gotowość aktywnego uczestnictwa w tworzeniu lepszego jutra, robić to będziemy dla siebie, dla naszych dzieci, dla naszych następców.

Składamy serdeczne podziękowanie najwzajemnym Władzom Partyjnym i Państwowym za stworzenie klimatu dobrej roboty,

w którym wysoką ocenę uzyskali twórcze działania i zaangażowanie.

Serdecznie dziękujemy Egzekutywie Komitetu Wojewódzkiego za życzliwość i pomoc w rozwiązywaniu wielu naszych trudnych problemów.

Dziękujemy władzom terenowym i miejskim, które pomagały nam w rozwiązywaniu codziennych naszych wspólnych kłopotów.

Gracze podziękowania składamy żołnierzom za bezinteresowną pomoc w realizacji naszych przedsięwzięć.

Sztandar Przechodni otrzymaliśmy za dobrą pracę

Składam gorące podziękowanie aktywowi politycznemu i gospodarczemu zakładu, za pełne zaangażowanie, ofiarność i poświęcenie w realizacji naszych zadań gospodarczych i społecznych.

Pozdrawiam w imieniu naszej zasłużonej załogi wszystkich papierników w Polsce.

Zapewniam w imieniu załogi najwyższe władze Partyjne i Państwowe, Komitet Wojewódzki i Powiatowy, że załoga nasza gotowa jest do realizacji każdego zadania, które stanowi drogę do wzrostu dobrobytu ludzi pracy, a udzielona nam pomoc na co dzień zwielokrotni efekty naszego gospodarowania.

Składamy podziękowania za pomoc i dobrą współpracę wszystkim pracownikom naszego Zjednoczenia.

Zyczę całej załodze, dużo zadowolenia z pracy, dużo zdrowia i uśmiechu, Wam Towarzysze i Waszym rodzinom.

Zyczę Wam i sobie tego, aby przyszłe Święto Chemika było jeszcze bogatsze po stronie naszych osiągnięć i aby Polska rosła w siłę a ludzie żyli dostatniej.



Chcesz mieć w swoim ciepło, myśl o tym już latem.

Przeważnie czerwca 1974 roku — to moment w naszym mieście, w którym zbliżyły się różne uroczystości: wręczenie dla KZP Sztandaru Przechodniego Prezesa Rady Ministrów i CRZZ i oddanie do użytku społeczeństwa miasta obiektu widowiskowo-sportowego. Problem budowania w czynie społecznym obiektu sportowego dla szkół był powstaniem na to potrzebne ciągle rozwijającej się jednej średniej szkoły w mieście, która od 12 lat swojego istnienia stale powiększała bazę dydaktyczną. W roku 1972 podsumowaliśmy uroczystości swój 10-letni dorobek w którym istniała poważna luka dotycząca bazy dla sportu, zajęć pozalekcyjnych, przysposobienia obronnego i opieki lekarskiej.

Prognozy inwestycyjne w tym zakresie były bardzo skromne i wręcz nierealne. W tej sytuacji jedyną drogą osiągnięcia zamierzonego celu był czyn społeczny. Nasz 10-letni dorobek w zakresie współdziałania ze środowiskiem, a szczególnie z byłą KZP wskazywał, że przedsięwzięcie takie ma dużą szansę powodzenia.

Szkola w swojej działalności realizuje potrzeby mieszkańców miasta, instytucji i zakładów. Poważną część pracowników we wszystkich kierunkach zawodowych zakładach pracy to absolwenci naszej szkoły. Większość rodzin Kostrzyna ma jedno lub więcej dzieci, które uczęszczają lub uczęszczały do naszej szkoły. Na przestrzeni całego 10-lecia rozwinięły się wiele form współdziałania ze środowiskiem — przede wszystkim z zakładami pracy, co naszym zdaniem było największym osiągnięciem szkoły. Biorąc za przykład KZP, które w ostatnich latach zrobiło tak wiele dla miasta i zakładu w czynie społecznym, mieliśmy w naszej sytuacji w szkole jedną tylko drogę wyboru. Tą drogą była mobilizacja wszystkich sił — szkoły i środowiska dla wybudowania sali gimnastycznej.

Nasz pierwotny skromny program przewidywał obiekt o wartości 3 mln 200 tys. zł i okres realizacji na lata 1973-75. Aby rozpocząć dzieło od razu, dyrektor KZP postanowił finansować dokumentację. Pierwotna koncepcja skromnej sali gimnastycznej zaczęła rozrastać się tak, że zdecydowaliśmy budowanym przez nas obiektem zalać także w najbliższe przyszłości potrzeby szkoły,

z czego 2 mln 750 tys. zł zabezpieczono nam z budżetem, ze strzelnicą sportową w podziemiach. Ulokowaliśmy tutaj pomieszczenia do pracy szkolnych zespołów artystycznych, gabinet lekarski i dentystryczny. W skład budynku wchodzi również cztero-pokojowe mieszkanie, a cały obiekt szkolny został otoczony. Przygotowaliśmy do asfaltowania boiska do siatkówki, koszykówki, piłki ręcznej, tenisa. Boiska te w o-

wielu trudnych problemach. Uznania i podziękowanie należało się GZBP, a szczególnie ob. Nawrokiemu który kierował budową. Dziękujemy władzom i dyrekcji MPKIM za pomoc, dyr. Sanatorium za udostępnienie sprzętu i prace wykonane przez brygadę remontową.

Szczególne słowa uznania należą się ob. Nowakowi, Śa kowi, Dulibanowi, Radwa-

Sala sportowo-widowiskowa — dziełem społecznego wysiłku całego środowiska

(Wystąpienie dyr. ZSZ M. Hajdasza)

dzetu państwa i tyleż sami mieliśmy wykonać w czynie społecznym.

Do pracy przystąpiłymi z olbrzymim zapętem starając się aby najwięcej robot zrealizować siłami własnymi, rodziców, i społeczeństwa (Przebieg robót i formy społecznego udziału w realizacji są znane, pisaliśmy już o tym w poprzednim numerze — przyp. red.).

W początkowym okresie budowy, kiedy efekty jej już były widoczne, młodzież, rodzice i społeczeństwo samorzutnie podejmowali pracę na budowie. Potem nastąpił okres kiedy poszczególne grupy i zespoły naukowe i młodzież realizowały ściśle określone wyznaczone zadania. W ostatnim okresie budowy — przez wiele kolejnych tygodni poszczególne grupy uczniowskie wraz z wychowawcą pełniły dyżury na budowie wykonując od godz. 8 do 20 aktualnie prowadzone roboty. Niemal w każdą niedzielę pracowali na budowie: młodzież rodziców, nauczycieli, członkowie partii, pracownicy zakładów pracy.

Efektem tego wysiłku jest oddany do użytku kompleks obiektów składający się z sali widowiskowo-sportowej o wym. 27x15 ze sceną, widownią, zapleczami na sprzęt sportowy, szatniami, pomieszczeniami pod sceną na krzesła. W obiekcie tym mieszczą się poza tym pomieszczenia do nauczania przysposobienia obronnego z salą wykładową, z zaple-

nowi, Gaździkowi — nauczycielom, którzy cały swój wolny czas poświęcili budowie.

Dziękuję rodzicom za bezinteresowną i osobistą pomoc na budowie. Szczególne słowa uznania kieruję do przewodniczącego Komitetu Rodzicielskiego ob. Zaka, ob. ganimatora pomocy rodziców. Ob. Zak przez cały czas przebywał na budowie i osobiście wykonał wiele prac.

Dziękuję pracownikom administracji szkoły, którzy podjęli dodatkowy trud. Szczególne podziękowania składam dziewczętom i chłopcom, całej młodzieży, która stanowiąca zasadniczą trzon pracowników realizujących niemal wszystkie rodzaje robót budowlano-montażowych. Dziękuję władzom politycznym i administracyjnym miasta, powiatu i województwa za pomoc i dobrą atmosferę jaką stworzono wokół podjętego dzieła. Czyn który zrealizowaliśmy jest jedną z form konsekwentnej realizacji uchwały VI Zjazdu PZPR w zakresie wykorzystywania pracy jako bardzo ważnego elementu wychowania młodzieży.

Zrealizowany czyn to prezent młodzieży i nauczycieli środowiska, na XXX-lecie naszej Ojczyzny. Oddane dzisiaj do użytku obiekty zabezpieczą szkołę możliwość pełnej realizacji procesu dydaktycznego i wychowawczego — są ważnym etapem w przygotowaniu szkoły do zbliżającej się reformy systemu oświaty w Polsce.



Nowoczesny sprzęt — to jedna z czynników wpływających na lepszą wydajność pracy.

Fot. J. SZALBIERZ

DZIEŃ CHEMIKA

Otwarcie sali Sportowo - Widowiskowej



Opaleni uczniowie i uczniowie w Kostrzynie wita gości przybywających na uroczystość otwarcia Sali Sportowo-Widowiskowej.



Dr. KZP inż. Eugeniusz Olezak przecięciem wstęgi dopełnia symbolicznego obwiaraku otwarcia Sali Sportowo-Widowiskowej.



Przemawia wojewoda zielonogórski tow. Jan Lembas.



Na wniosek Społecznego Komitetu Budowy Sali, PWRN dla najbardziej zaangażowanych przy budowie sali nauczycieli, przyznano honorowe odznaki „Za zasługi w rozwoju woj. zielonogórskiego”. Nagrody otrzymali: Witold Zak, Wiesław Dolhan, Wincenty Bekisz, Wrecał wojewoda zielonogórski — Jan Lembas

Pierwsze gratulacje!



Wszystkich rozeseliły okolicznościowe wierszyki i piosenki w wykonaniu przedszkolaków.



Plakietki „Zasłużony dla Szkolnictwa Lubuskiego”. Kuratorium Oświaty Szkolnego w Zielonej Górze przyznało tow. Eugeniuszowi Olezakowi i Januszowi Nawrockiemu. Wrecał Kurator Zbyszek Piwoński.



Publiczność dopisała!



Foto. Jerzy Szablierz i Roman Judejca



sceneria festiwalu

←

→

Wręczenie nagród najmłodszym finalistom: 7-8 lat.



Festiwal wzrostu sił najmłodszych



Violetta Hof — I miejsce wśród 11-12 latków

Nagradzane 7-8 letnich laureatów: I Jolanta Nowakowska, II Joanna Wisniewska, III Irena Walenciak

I miejsce zajął Violetta Hof, II miejsce — Bogusław Bogdański. Wręczenie liżaków"



Jolanta Nowakowska — I miejsce wśród 7-8 latków



Marlina Sommer — I miejsce wśród 9-10 latków



Prezentacja finalistów



Widownia wypełniona po brzegi burzliwymi oklaskami nagradzała występy maluchów

